

Coffee shop management in response to government assistance measures for entrepreneurs (coffee shops) in Udon Thani Province

Danai Lamkham¹ Chaiyan Khunrak² and Thanadonl Pathumchai^{3*}

¹Pichyabandit College, Thailand

²Northeastern University, Thailand

³Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand

*Corresponding author. E-mail: titenoi138@gmail.com

ABSTRACT

This research aimed to study 1) Coffee shop management towards government assistance measures for entrepreneurs, 2) Factors affecting coffee shop management, and 3) Guidelines for developing coffee shop management in Udon Thani Province. This study is mixed-method research. The sample group consisted of 400 people in Udon Thani Province. The key informants were government officials and 10 local government officials. The research instruments were questionnaires and interview forms. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, multiple regression analysis, and descriptive analysis. The research results found that 1) Coffee shop management was at a moderate level overall. 2) Factors affecting the development of coffee shop management towards government assistance measures for entrepreneurs, in all aspects, were budget, coordination, planning. 3) Guidelines for developing coffee shop management found that (1) there should be a creation of satisfaction with government assistance in expressing opinions in all aspects that can be expressed through various channels, (2) entrepreneurs should participate in government and customer forums about coffee products, (3) create cooperation among coffee shop entrepreneurs, to create partnerships with network partners to coordinate with various agencies by improving and correcting business weaknesses in the supervision between entrepreneurs and relevant agencies effectively.

Keywords: Coffee Shop Management, Government Assistance Measures, Coffee Shop Entrepreneurs

การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี

ดนัย ลามคำ¹ ชัยยันต์ คุณรักษ์² และ ธนดล ประทุมชัย^{3*}

¹วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต ประเทศไทย

²มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย

³มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ประเทศไทย

*Corresponding author. E-mail: tittlenoi138@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟ และ 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟ ในเขตจังหวัดอุดรธานี การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ประชาชนในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 400 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ เจ้าหน้าที่รัฐ และเจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่น จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการร้านกาแฟ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ โดยรวมทุกด้าน พบว่า ด้านงบประมาณ ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน และ 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟ พบว่า (1) ควรมีการสร้างความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือของภาครัฐในการแสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้านที่สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านหลากหลายช่องทางต่างๆ (2) ผู้ประกอบการควรเข้าร่วมเวทีเสวนาของรัฐและลูกค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟ (3) สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการร้านกาแฟด้วยกัน ในการสร้างพันธมิตรกับภาคีเครือข่ายในการประสานกับหน่วยงานต่างๆ โดยมีการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของธุรกิจในกำกับดูแลระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยที่เกี่ยวข้องที่มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการร้านกาแฟ, มาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ, ผู้ประกอบการร้านกาแฟ

บทนำ

ประเทศไทยมีการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เกิดขึ้น ในปลายปี พ.ศ. 2562 และแพร่กระจายอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อทำให้การดำเนินชีวิตของผู้คน ต้องมีการเปลี่ยนแปลง เศรษฐกิจหยุดชะงัก ห่วงโซ่การผลิตทั้งในและต่างประเทศขาดความต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการที่ไม่มีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยว ทำให้ธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวซบเซา รายได้ลดลง ทำให้เกิดการลดการจ้างงานในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการที่จะต้องมีการบริหารจัดการที่ครอบคลุมและทั่วถึงในปัจจุบัน (กายสิทธิ์ แก้วยาศรี และบุญมา สุนทรวิรัตน์, 2564)

ยุคสมัยปัจจุบันนี้ ถือได้ว่าการทำธุรกิจหนึ่งอย่างนั้นเป็นเรื่องง่าย มีธุรกิจหลากหลายอย่างหลายประเภทที่เกิดขึ้น เพื่อรองรับกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและรองรับความต้องการหรือพฤติกรรมผู้บริโภคของผู้คนที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งธุรกิจมีให้เลือกหลากหลายและถือได้ว่ามีอยู่จำนวนมาก คือธุรกิจประเภทอาหารและเครื่องดื่ม สามารถย่อยไปได้หลายประเภท ทั้งอาหารเกาหลี อาหารจีน อาหารญี่ปุ่นหรือสไตล์ยุโรป หลายยี่ห้อและที่ขาดไม่ได้ ถือเป็นหนึ่งธุรกิจที่เป็นที่นิยมอย่างมากในปัจจุบันเห็นจากขาดไม่ได้ คือธุรกิจร้านกาแฟ

สามารถเห็นได้ทุกแห่งหนในประเทศไทย ตามพื้นที่ที่มีผู้คนหนาแน่น (พัชรี หล้าแหล่ง, 2555) อย่างไรก็ตาม กาแฟเป็นเครื่องดื่มที่คนไทยรู้จักและบริโภคมาเป็นเวลานาน ปัจจุบันคนไทยนิยมบริโภคกาแฟสดเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากธุรกิจร้านกาแฟสดที่เติบโตขึ้น ทั้งนี้จากผลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการดื่มกาแฟของคนไทย ในปี พ.ศ. 2563 โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่า คนไทยยังมีอัตราการดื่มกาแฟต่อคนต่ำ มากเฉลี่ย 300 แก้ว/คน/ปีเมื่อเทียบกับคนในแถบเอเชีย เช่น ชาวญี่ปุ่น ดื่มกาแฟเฉลี่ย 600 แก้ว/คน/ปี ในขณะที่ชาวอเมริกัน ดื่มกาแฟเฉลี่ย 800 แก้ว/คน/ปี ดังนั้น การดื่มกาแฟของคนไทยในอนาคตจึงยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เหตุนี้ทำให้นักลงทุนจำนวนมากทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติสนใจเข้ามาลงทุนในธุรกิจร้านกาแฟ สภาพการแข่งขันในตลาดโดยรวมมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ผู้ประกอบการจึงต้องสร้างมาตรฐานให้กับสินค้าและบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ดียิ่งขึ้น (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2553)

พื้นที่จังหวัดอุดรธานี เป็นพื้นที่ที่มีความน่าสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) เนื่องจากเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่เป็นระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ในจังหวัด สำคัญคือ พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตไม่ว่าจะเป็นการรับกาแฟ การท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นการปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ จากกรณีปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ จึงได้ศึกษา การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการ และ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ ในเขตจังหวัดอุดรธานี ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน โดยใช้วิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 1,360,867 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตจังหวัดอุดรธานี ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วน ครอบคลุม และคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสูตรทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตจังหวัดอุดรธานี จำนวน 400 คน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560)

ประชากรกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง พิจารณาคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สามารภให้ข้อมูลองค์

ความรู้ ความเป็นมา สภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (เชิงปริมาณ) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตามของการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (เชิงคุณภาพ) การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรตามของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี แบ่งออกเป็น 1 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1. ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสอบถาม 2. กำหนดขอบเขตของคำถาม และโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด การวิจัย นำเสนอที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ 3. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง 4. การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไข และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทำการทดสอบ จำนวน 40 คน กับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสกลนคร จากนั้นนำมาทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ที่ระดับ .842 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดต่อไป

การสร้างเครื่องมือเชิงคุณภาพที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมวิเคราะห์เป็นข้อมูลคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี 2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์โดย กำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และขอคำแนะนำจากที่ปรึกษา เพื่อความสมบูรณ์ในประเด็น และเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์ยิ่งขึ้น 3. ผู้วิจัย และคณะได้ร่วมการพัฒนาแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น และใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริง ที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป 4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษา และนำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล (เชิงปริมาณ) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี หลังจากนั้นรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล (เชิงคุณภาพ) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงานเพื่อขออนุญาตกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์การของการสัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์พูดคุยอย่างเป็นกันเองตามแนวทางการสัมภาษณ์ที่วางไว้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงทัศนะของตนเองอย่างเต็มที่ โดยแยกเป็น 1 กลุ่ม เป็นจำนวน 10 คน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริง ที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

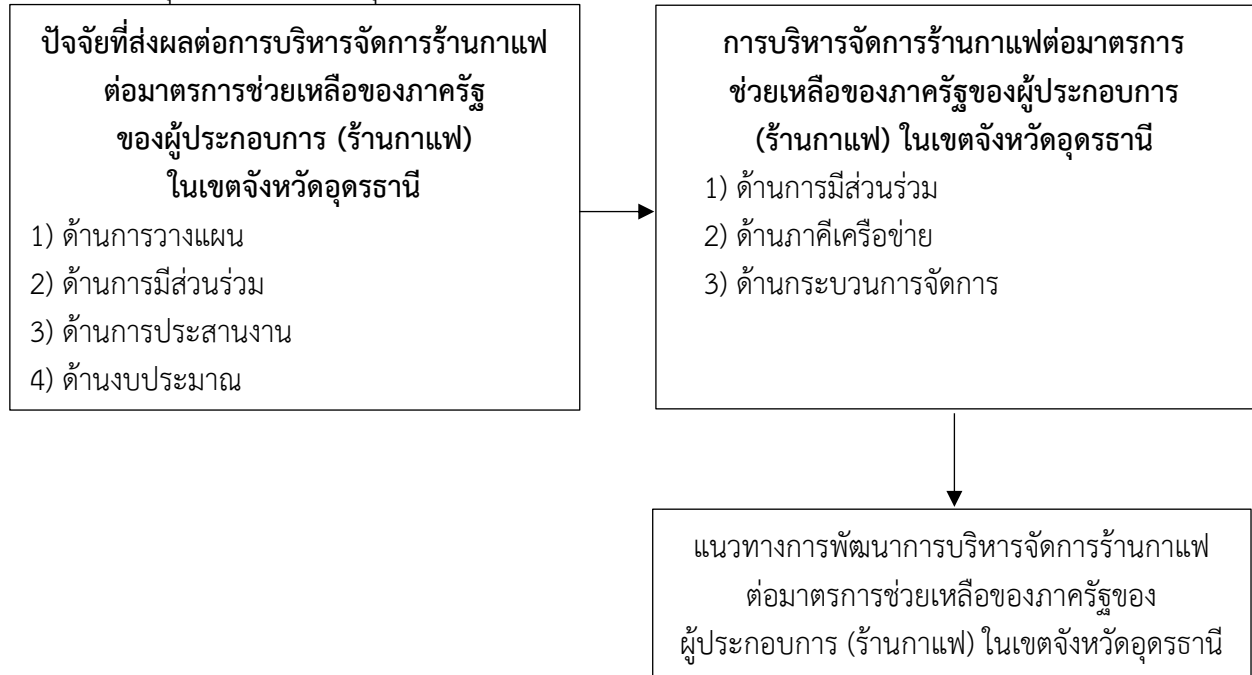
5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการนำเสนอเป็นตารางใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบการอภิปรายผล

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น ประกอบการอภิปรายผล

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูล ให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็น รายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย 2. การวิเคราะห์ เอกสารหนังสือ ตำรา โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาเป็นกรอบแนวคิด ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้การสรุปความ การตีความ และนำเสนอ ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาด้านการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี สามารถสรุปกรอบแนวคิด ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 1 การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี

การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการมีส่วนร่วม	3.07	0.17	ปานกลาง
ด้านภาคีเครือข่าย	3.05	0.45	ปานกลาง
ด้านกระบวนการจัดการ	3.00	0.43	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.04	0.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$ S.D.=0.31) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.07$ S.D.=0.17) ด้านกระบวนการจัดการ ($\bar{X} = 3.05$ S.D.=0.45) และด้านภาคีเครือข่าย ($\bar{X} = 3.00$ S.D.=.43) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี

ลำดับตัวแปรที่ได้รับ การคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P- value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	.820	.135		-6.088	.000	-1.085	-.555
ด้านการวางแผน X ₁	.044	.032	.041	1.445	.000*	-.017	.110
ด้านการมีส่วนร่วม X ₂	-.236	.068	-.859	-3.462	.427	-.370	-.102
ด้านการประสานงาน X ₃	.278	.077	.330	4.517	.000*	.196	.499
ด้านงบประมาณ X ₄	.425	.117	.749	6.229	.000*	.500	.961
SE _{est} = ±.03488 R = 0.979; R ² =0.959 ; Adj. R ² =0.959; F = 1847.932.; p-value =0.01							

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านงบประมาณ (X4) ด้านการประสานงาน (X3) ด้านการวางแผน (X1) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .425 .278 และ .044 ตามลำดับ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม (X2) ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี พบว่า ควรมีการสร้างความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือของภาครัฐในการแสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้านที่สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านหลากหลายช่องทางต่างๆ การมีส่วนร่วมตามที่กฎหมายกำหนดร่วมมือกับทางภาครัฐทุกอย่างในฐานะผู้ประกอบการเข้าร่วมเวทีเสวนาของรัฐและลูกค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการร้านกาแฟด้วยกัน ในการสร้างพันธมิตรกับภาคีเครือข่ายในการประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยมีการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของธุรกิจในกำกับดูแลระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยที่เกี่ยวข้องที่มีประสิทธิผล

อภิปรายผล

การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านกระบวนการจัดการ และด้านภาคีเครือข่าย ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ ไม่เป็นไปตามที่กำหนด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตธา รินทร์ ลิ้มเพิ่มมุขิพร (2565) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการบริโภคกาแฟประเภทแคปซูลของพนักงานออฟฟิศ Generation Y ที่ Work from home ช่วงโควิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านคุณภาพของกาแฟประเภทแคปซูล ด้านภาพลักษณ์ของตราสินค้า และผู้มีอิทธิพลในสื่อสังคมออนไลน์ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการบริโภคกาแฟประเภทแคปซูลของพนักงานออฟฟิศ Generation Y ที่ Work from home ช่วงโควิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มากที่สุดตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านงบประมาณ (X4) ด้านการประสานงาน (X3) ด้านการวางแผน (X1) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .425 .278 และ .044 ตามลำดับ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม X2 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญสม รัศมีโชติ (2564) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจร้านกาแฟอินดี้ในเขตภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า วิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จของภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านความน่าเชื่อถือมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและ 4) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจ พิจารณาจากน้ำหนักของผลกระทบของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อปัจจัย ความสำเร็จ พบว่ามีปัจจัย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร มีผลต่อความสำเร็จสูงมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านความเชื่อมโยงของประสบการณ์ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตจังหวัดอุดรธานี พบว่า ควรมีการสร้างความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือของภาครัฐในการแสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้านที่สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านหลากหลายช่องทางต่างๆ การมีส่วนร่วมตามที่กฎหมายกำหนดร่วมมือกับทางภาครัฐทุกอย่างในฐานะผู้ประกอบการเข้าร่วมเวทีเสวนาของรัฐและลูกค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการร้านกาแฟด้วยกัน ในการสร้างพันธมิตรกับภาคีเครือข่ายในการประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยมีการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของธุรกิจในกำกับดูแลระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยที่เกี่ยวข้องที่มีประสิทธิผล ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันวิสา ไกรแก้ว (2563) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมกรรมการเพิ่มการบริโภคกาแฟสดและการเปลี่ยนการบริโภคจากชาหรือกาแฟสำเร็จรูปมาเป็นกาแฟสด ผลการศึกษาพบว่า สำหรับผู้ที่บริโภคกาแฟสดเป็นหลัก ปัจจัยที่จะทำให้เพิ่มการบริโภคกาแฟสดอย่างแน่นอน ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณสมบัติ ได้แก่ กาแฟทำให้อุณหภูมิสูงขึ้นกระปรี้กระเปร่าในการทำงานในช่วงเวลาที่เร่งด่วน รองลงมา คือ กาแฟทำให้อุณหภูมิสูงขึ้นมีสมาธิในการทำงาน และกาแฟมีสารต้านอนุมูลอิสระ ชับสารพิษ ชับไล่ความแก่ชรา ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม ด้านกระบวนการจัดการ และด้านภาคีเครือข่าย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ได้แก่ ด้านงบประมาณ ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน และควรมีการสร้างความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือของภาครัฐในการแสดงความคิดเห็นอย่างรอบด้านที่สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านหลากหลายช่องทางต่างๆ การมีส่วนร่วมตามที่กฎหมายกำหนดร่วมมือกับทางภาครัฐทุกอย่างในฐานะผู้ประกอบการเข้าร่วมเวทีเสวนาของรัฐและลูกค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการร้านกาแฟด้วยกัน ในการสร้างพันธมิตรกับภาคีเครือข่ายในการประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยมีการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของธุรกิจในกำกับดูแลระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยที่เกี่ยวข้องที่มีประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรให้หน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่ายจัดให้องค์กรและสังคมหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ควรสร้างความร่วมมือประสานงานกับทุกๆ ฝ่าย โดยมีการยึดถือหลักการมีส่วนร่วมและความปลอดภัยในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 หน่วยงานภาครัฐและผู้บริหารหรือผู้ประกอบการควรกำหนดนโยบาย มีแบบแผนในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ซึ่งนำเอาการมีส่วนร่วมไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

2.1 รมรณรงค์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ไปปฏิบัติภายในชุมชนอย่างจริงจัง

2.2 ควรให้ผู้ประกอบการและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในจังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม

2.3 ควรให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่าย เข้ามามีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ควรให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในเทศบาล ลงมือปฏิบัติในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเชิงบวกให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

3.1 ควรศึกษาปัจจัยเชิงลึกโดยการลงสัมภาษณ์ถึงกระบวนการ รูปแบบ วิธีการดำเนินการในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน

3.2 ในส่วนของการวิจัยครั้งต่อไป หลังจากที่ได้มีการดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ควรจะเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งด้านขนาดพื้นที่ทำการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาวิเคราะห์หามาตรการประยุกต์ใช้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพในจังหวัด

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS FOR WINDOW. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: สามลดา.

กานดา เสือจำศีล. (2555). พฤติกรรมการเข้าใช้บริการร้านกาแฟสดสตาบัคส์ของผู้บริโภคในจังหวัดปทุมธานี.

สืบค้นจาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/>.

กายสิทธิ์ แก้วยาศรี และบุญมา สุนทราวีรัตน์. (2564). แนวทางการดำเนินงานและผลกระทบจากโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส (โควิด-19) จังหวัดเลย. Academic Journal of Community Public Health, 7(1), 16–34.

- ชิตธารินทร์ ลิ้มเพิ่มวุฒิพร. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการบริโภคกาแฟประเภทแคปซูลของพนักงานออฟฟิศ Generation Y ที่ Work from home ช่วงโควิดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (การจัดการมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- บุญสม รัศมีโชติ. (2564). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจร้านกาแฟอินดี้ในเขตภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยธนบุรี, 2(15), 137-149.
- วันวิสา ไกรแก้ว. (2563). การศึกษาพฤติกรรมการเพิ่มการบริโภคกาแฟสดและการเปลี่ยนการบริโภคจากชาหรือกาแฟสำเร็จรูปมาเป็นกาแฟสด. (เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2553). กาแฟกระป๋องพร้อมดื่มปี '53. สืบค้นจาก <http://www.kasikornresearch.com/TH/KEcon%20Analysis/Pages/ViewSummary.aspx?docid=25363>.
- Yamane, T. (1973). Statistics: an introductory analysis. New York: Harper & Row.